

Ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN) sabiedriskā apspriešana paredzētajai darbībai - vēja elektrostaciju parka "Kurzeme" un tā saistītās infrastruktūras būvniecība Saldus novada Zirņu un Pampāļu pagastos un Kuldīgas novada Skrundas pagastā.

PROTOKOLS

Sanāksmes norises laiks: 2025. gada 19. februāris plkst. 18.00 Zirņu pamatskolā (Zirņu pagasts, Saldus novads).

Sanāksmi vada: Oskars Beikulis, SIA "Estonian, Latvian & Lithuanian Environment" vadošais konsultants.

Sanāksmes dalībnieki: Klātienē sanāksmē piedalās 17 dalībnieki, savukārt attālināti ZOOM platformā pieslēgušies 37 dalībnieki (*sanāksmes dalībnieku saraksts pieejams pēc pieprasījuma*).

Sanāksmi protokolē: Margita Deičmane, SIA "Estonian, Latvian & Lithuanian Environment" eksperte.

Sanāksmes gaita:

Oskars Beikulis uzsāk sanāksmi (*hibrīdformāts*) atklāj sanāksmi un īsi pastāsta par sanāksmes darba kārtību, kā arī sniedz informāciju par sanāksmes tehnisko pusi, iespējām piedalīties attālināti un dod vārdu Pampāļu un Zirņu pagastu apvienības pārvaldes vadītājai Evai Rozītei-Ņikitinai.

Eva Rozīte-Ņikitina aicina sanāksmes dalībniekus būt aktīviem un uzdot jautājumus.

Oskars Beikulis dod vārdu "Sunly" pārstāvei Gitai Saukai.

Gita Sauka iepazīstina ar projekta svarīgāko informāciju – plānotā vēja parka atrašanās vietu, jaudu, staciju skaitu, plānotajām investīcijām, projekta paveiktajiem un plānotajiem darbiem, finansiālo atlīdzību iedzīvotājiem un citiem ieguvumiem, pašvaldības ieguvumiem un projekta finansējuma avotiem.

Oskars Beikulis dod vārdu SIA "Estonian, Latvian & Lithuanian Environment" projekta vadītājai Lūcijai Kursītei.

Lūcija Kursīte iepazīstina sanāksmes dalībniekus ar sabiedriskās apspriešanas un sanāksmes mērķiem un iespējām iepazīties ar IVN ziņojumu. Lūcija Kursīte skaidro, kas ir ietekmes uz vidi novērtējums, un kāda ir tā procedūra, kādi normatīvie akti to nosaka. Lūcija Kursīte uzskaita līdz šim veiktos IVN procedūras soļus un informē, ka sabiedriskā apspriešana notiks līdz 2025. gada 3. martam. Lūcija Kursīte demonstrē plānotā vēju parka karti ar plānoto vēja elektrostaciju (VES) izvietojumu un pievedceļiem, iepazīstina ar VES parka raksturlielumiem, iespējamajām alternatīvām, IVN procesā vērtētajām ietekmēm – vides troksni, zemas frekvences troksni, mirgošanu, vides risku, dabas vērtībām, ietekmi uz ainavu, kultūrvēsturiskajām vērtībām, ietekmi uz virszemes noteces sistēmām, atkritumiem u.c. Lūcija Kursīte apraksta projekta realizāciju ietekmējošos faktoros un projektā turpmāk veicamos

soļus, kā arī aicina klātesošos savus ierosinājumus IVN ziņojuma papildināšanai sūtīt Enerģētikas un vides aģentūrai uz adresi pasts@eva.gov.lv vai Rūpniecības iela 23, Rīga, LV-1045. Nobeigumā Lūcija Kursīte atgādina, ka ir pieejama interaktīva VES parka karte, t.sk. lietošanas instrukcija adresē <https://vejaparkskurzeme.lv/> un iepazīstina ar IVN Izstrādātāju un ieceres attīstītāju kontaktinformāciju.

Oskars Beikulis aicina klātesošos uzdot jautājumus.

Sanāksmes dalībnieks 1 pauž neapmierinātību ar pašreizējo ceļu stāvokli, kā arī norāda, ka apkārt esošās teritorijas ir saistītas ar migrējošiem putniem. Migrējošo putnu skaits pa gadiem var atšķirties, atkarībā no vēla virziena. Kā ir iespējams plānot VES parku tur, kur ir Kurzemes migrējošo putnu lielākā koncentrācija? Skrundas zivju dīķos ir lielākā Latvijā un pat Eiropā migrējošo ziemeļu gulbju spalvu maiņas vieta.

Oskars Beikulis atbild, ka eksperti, kas gatavoja, atzinumu jeb izvērtējumi, ir trīs Dabas aizsardzības pārvaldes sertificēti eksperti – Kārlis Millers, Dāvis Ūlānds un Mārtiņš Zilgalvis. Protams, ka migrējošie putni un novērojumi migrācijas sezonā, ir viens no aspektiem, kas tiek vērtēti. Kas attiecās uz lielajiem migrējošajiem putniem, kas ir gan zosis, gan gulbji, gan dzērves, ir gana daudz pētījumu un informācijas par to, ko dara migrējošie putni pie vēja elektrostacijām vai vēja elektrostaciju parkos Rietumeiropā. Gulbji, kas šķērso Latvijas teritoriju migrācijas sezonā, pamatā ziemo Ziemeļvācijā, Nīderlandē, kur vēja elektrostaciju ir daudz. Tie riski, kādi ir šādās teritorijās, veidojot vēja elektrostacijas, ir augsta migrācijas aktivitāte. Tas ir ekspertiem jāizvērtē, un tas, plānojot ietekmi mazinošos pasākumus, jāņem vērā. Protams, ietekmes uz vidi novērtējuma ziņojumu vērtē ne tikai pieminētie eksperti, bet tas tiek nosūtīts arī Dabas aizsardzības pārvaldei. Savukārt Dabas aizsardzības pārvaldes eksperti vērtē to, vai šeit var atļaut kaut ko būvēt un ar kādiem nosacījumiem. Ja vēl gadus 10 atpakaļ tehnoloģisko risinājumu, ar kuriem padarīt vēja parkus draudzīgākus putniem, bija maz, tad mūsdienās ir gana daudz tehnoloģiju. Tās ir gan radartehnoloģijas, gan viedās kameras, kas var apturēt staciju darbību, gan tuvojoties atsevišķiem putniem, kas ir aizsargājami, gan tuvojoties, piemēram, putnu kāšiem. Šīs tehnoloģijas ir pārbaudītas un tiek izmantotas. Latvijā pirmās būs šī gada pavasarī vēja parkā, kas ir pie Ventspils, kas arī atrodas putnu migrācijas ceļā. Tas ir 2022. gadā izbūvētais vēja parks pie Tārgales. Dabas aizsardzības pārvalde ir pieprasījusi šīs kameras uzlikt.

Sanāksmes dalībnieks 1 iebilst, ka putni migrē pa jūru, nevis krastu.

Oskars Beikulis atbild, ka šī parka kontekstā var runāt tikai par sauszemes migrāciju. Migrējošo putnu šajā apkārtnē ir gana daudz, jo ne par velti Sātiņu zivju dīķi ir iekļaut Eiropas nozīmes putniem nozīmīgo vietu sarakstā. Tas ir zināms fakts, un ekspertiem tas ir jāvērtē.

Lūcija Kursīte papildina, ka ekspertu atzinumi ir pievienoti ziņojumam atsevišķa pielikumā.

Sanāksmes dalībnieks 1 apšauba ekspertu atzinuma kvalitāti.

Lūcija Kursīte atbild, ka ekspertu atzinumā var izlasīt, cik reizes, kādos datumos eksperti ir teritoriju apmeklējuši. Tie ir sertificēti eksperti, kurus sertificē Dabas aizsardzības pārvalde, un ir speciāli Ministru kabineta noteikumi, kuri nosaka, kā atzinumi ir jāgatavo. Nav atļauts pieaicināt nesertificētus ekspertus. Ziņojuma 7. nodaļā ir minēti arī monitoringa nosacījumi, kas būtu jāveic arī attiecībā uz putniem. Jāveic monitorings jau pirms būvniecības uzsākšanas,

tātad tas ir tāpēc, lai piefiksētu pašreizējo situāciju, jo ir skaidrs, ka situācija attiecībā uz putniem var mainīties. Pēc tam ir jāveic monitorings būvniecības laikā un ekspluatācijas laikā. Ir vairāki atzinumi, ko ir izsniedzis Vides pārraudzības valsts birojs kopā ar Dabas aizsardzības pārvaldi, kuros ir tādi nosacījumi, kā, piemēram, veicot monitoringu parka ekspluatācijas laikā, ir jāveic bojāgājušo putnu uzskaitē un tas ir jāziņo Dabas aizsardzības pārvaldei. Dabas aizsardzības pārvalde var arī apturēt vēja parku darbību, ja tas izraisa lielas ietekmes jeb lielu sadursmju risku.

Oskars Beikulis papildina, ka vēja parkam Tārgalē, kuru izbūvēja 2022. gadā, ietekmes uz vidi novērtējums bija pabeigts 2013. gadā, un tam prasības putnu aizsardzībai lielā mērā tika izvirzītas, balstoties uz monitoringa rezultātiem. Tehnoloģijas nav lētas, bet tas ir tas, ar ko jārēķinās ar attīstītājiem. Prasības ietekmes mazināšanai Dabas aizsardzības pārvaldei un Vides pārraudzības valsts birojs var izvirzīt arī vēja parka

Sanāksmes dalībnieks 2 jautā, cik objektīvi monitorings tiek veikts, jo monitoringu apmaksā un pasūta projekta attīstītāji, līdz ar to šeit rodas risks. Otrs jautājums – ja iedzīvotājiem samaksās finansiālo atlīdzību, pašvaldībām izremontēs kaut sporta zāli un salabos ceļu, vai šī shēma neizskatās pēc smalki rafinētas korupcijas sistēmas? Principā tā ir kukuļdošana.

Oskars Beikulis atbild, ka, protams, monitoringu finansē pats parka attīstītājs, bet jāsaprot, ka Latvijā ir maza pieredze, kā monitoringu veikt, kam ir jāpievērš īpaša uzmanība, bet prasības monitoringa veikšanai izvirza Dabas aizsardzības pārvalde, un jebkura monitoringa programma ir jāaskaņo ar Dabas aizsardzības pārvaldi, un monitoringa rezultāti ir jānodod Dabas aizsardzības pārvaldei. Oskars Beikulis nepiekrīt tam, ka monitorings būtu jāfinansē no nodokļu maksātāju naudas. Monitoringu var finansēt attīstītājs, jo ir institūcija, kas to spēj uzraudzīt. Prasības monitoringa veikšanai turpmākajos gados visticamāk būtiski mainīsies. Runājot par finansiālo atlīdzību, tas, kas uzstāja, ka šādām kompensācijām ir jābūt, bija Latvijas pašvaldības. Atsaucoties uz Latvijas pašvaldību aicinājumu, Ministru kabinets šādu kārtību un nosacījumus izstrādāja. Tā nav attīstītāju iniciatīva, jo tie ir lieki izdevumi. Jau kopš 2017. vai 2018. gada norisinājās diskusijas par to, kāds labums ir vietējai kopienai vai vietējai sabiedrībai no tā, ka ir šādi vēja parki, un Latvijas pašvaldības un Latvijas Pašvaldību savienība bija par to, ka jābūt vienotam maksājumam visiem vēja parkiem. Par to, ka šādam vienotam maksājumam ir jābūt, jau 23. gadā Elektroenerģijas tirgus likumā šāda prasība tika iestrādāta. Savukārt tikai pagājušogad Ministru kabineta noteikumos tika noteiktas precīzas prasības. Sākotnējā iecere bija, ka visa nauda tiek piešķirta pašvaldībai, bet ar to nebija mierā vietējie iedzīvotāji. Ja jums ir mājoklis līdz divu kilometru attālumā no vēja elektrostacijas, jums ir jāsamaksā, bet tas nenozīmē, kā jums jāparakstās, ka nevarēsiet neko iebilst, kaut vai par trokšņiem. Mums ir institūcijas, kurām valstī ir kompetence to uzraudzīt. Ir iespējams sūdzēties Veselības inspekcijai, ja ir traucējumi, piemēram, mirgošana. Jā attīstītājs neslēdz ārā stacijas, uzraudzība ir uzlikta Valsts vides dienestam. Ja tuvumā esošie iedzīvotāji saņems kādu atlīdzību, tas nenozīmē to, ka viņi nedrīkst sūdzēties.

Sanāksmes dalībnieks 3 komentē, ka pirms vairākiem gadiem tuvumā iegādājies īpašumu. Turpat tuvumā ienāca jauna ģimene. Ir apsveicami, ka cilvēki pārvācas dzīvot dziļos laukos. Ir apšaubāms, ka viņi priecāsies par vēja parku. Kolēģim ir rūgta pieredze no Lietuvas puses. Nu jau cik gadus viņš nevar normāli atpūsties. Var apstrīdēt ekspertu kompetenci, jo cilvēki runā pēc pieredzes. Vibrācijas ir. Runājot par ceļu izbūvēm un viesnīcām un visu pārējo, ir nācies redzēt, ka tās viesnīcas ir vagoniņi, kur dažkārt ierodas migrācijas dienests pārbaudīt strādniekus. Tad daļa no strādniekiem bēg mežā. Ceļi - tas ir zem katras kritikas, tiek ignorēti

iedzīvotāji, kas tur brauc. Skatoties, cik ir vajadzīgas mašīnas, lai VES pēdu izgatavotu, tās ir beigas visam. Tāda attieksme un necieņa rada pretreakciju pret visu šo pasākumu kā tādu. Un par kompensācijām nav saprotams, ja īpašums atrodas tuvāk par diviem kilometriem, pēc kā kompensācijas rēķinās.

Oskars Beikulis atbild, ka īpašumā noteikti jābūt dzīvojamai ēkai, lai saņemtu kompensāciju. Atbildot uz jautājumu, kāda jēga sūdzēties – ja ir problēmas un ja jūs nesūdzēsieties, pilnīgi noteikti nekas nemainīsies. Katrā konkrētā jomā ir valstī noteikti robežlielumi, un ir institūcijas, kuras var to izkontrolēt un pārbaudīt. Zemfrekvences troksnim nav šādi robežlielumi noteikti, tāpēc Klimata un enerģētikas ministrija ir iepļānojusi, ka Latvijā šādi robežojumi ir jānosaka. Tas ir bijis pieprasījums no iedzīvotājiem, ka šādiem normatīviem jābūt. Attīstītājs nevar izstrādāt šo normatīvo regulējumu.

Runājot par ietekmēm no tuvumā esošām vēja elektrostacijām, ir ļoti būtiski, kādā attālumā no VES atrodas dzīvojamās mājas un kāds ir elektrostaciju skaits. Arī šis regulējums Latvijā laika gaitā ir mainījies. Ja mēs runājam par fizikālām ietekmēm, attālumam ir liela nozīme. Mums ir viens robežlielums rūpnieciskajiem trokšņa avotiem - vai tā ir elektrostacija, vai tā ir rūpnīca – viensētām naktī jābūt 45 dB, vakarā 50 dB, dienā 50 dB. Izstrādājot IVN ziņojumu, mēs skatāmies ne tikai uz to pieredzi, kas ir Latvijā, bet arī uz rekomendācijām no citām valstīm. Viens no tādiem indikatoriem noteikti ir Pasaules Veselības organizācijas vadlīnijas, kur ir noteiktas specifiskas rekomendācijas par to, kāds būtu pieļaujamais trokšņu līmenis no vēja elektrostacijām. Ziņojumā ir rakstīts, ka, tikai viens no staciju modeļiem, kas tika vērtēti, izpilda šo Pasaules Veselības organizācijas normatīvu. Mūsu rekomendācija, izstrādājot ziņojumu, ir ne tikai sekot tām vadlīnijām, kas ir Latvijā, bet ņemt vērā arī to, kas ir izpētīts citās valstīs, tajā skaitā par ietekmi uz sabiedrības veselību. Ir skaidrs, ka, ja jūs dzīvojat tuvu vēja elektrostacijām, ietekmes ir būtiskas. No vērtēšanas viedokļa ir divi aspekti: viens ir normatīvais regulējums, un otrs ir labākie pieejamie tehniskie risinājumi.

Gita Sauka piebilst, ka ir žēl dzirdēt, ka citur ir negatīva pieredze ar strādniekiem, bet ir arī pozitīvi piemēri. Solvin attīsta Saules parku Barkavas pagastā, Madonas novadā, netālu no Lubānas ezera. Saules parkā, kad noris būvniecība, ir ap simts darbiniekiem, kas tur uzturas uz vietas un ir jāpaēdina. Ņemot vērā, ka ir projekts gan Madonā, gan Jēkabpilī, kļuva skaidrs, ka ir lētāk iegādāties īpašumu – Smeceres krogu, kas agrāk bija ceļā malā esošā ēstuve un viesnīca, kas dēļ ekonomiskajiem izaicinājumiem pēdējos pāris gadus nestrādāja. Būvnieks saprata, ka ir lētāk nopirkt mazliet nolaistu vietu, to atjaunot, pielāgot būvniecības vajadzībām un tādā veidā palīdzēt arī vietējiem.

Arī Zirņos šī gada septembrī bija auditori, ko pasūtīja Eiropas Rekonstrukcijas banka, un mēs visus šos jautājumus, kas saistās ar to, kur dzīvos darbinieki būvniecības laikā, kur viņi ēdīs, kāda ir civilā aizsardzība, kur ir tuvākā slimnīca, vērtējām. Piemērs bija par simts darbiniekiem, bet par vēja parkā, visticamāk, būs daudz vairāk darbinieku. Es nevaru solīt, ka tā būs arī šeit, bet ir jau arī labie piemēri.

Sanāksmes dalībnieks 4 komentē, ka blakus teritorijā rok, un zemniekam tagad noplūst lauks. Dēļ šiem sliktajiem piemēriem mēs te esam. Kur ir garantija, piemēram, par to pašu ceļu? Kur ir garantija? Kur tas būs rakstīts? Vai pašvaldības līgumā?

Oskars Beikulis atbild - ja mēs runājam par publiskās infrastruktūras ceļiem, gan pašvaldības, gan valsts ceļiem, gan Latvijas Valsts mežu ceļiem, tad šajā gadījumā ir svarīgi tas, ka šo ceļu izmantošanu nosaka būvprojektā, darba organizācijas plānā. Šajā gadījumā pašvaldības būvvaldes uzdevums ir izvirzīt nosacījumus, cik bieži ceļam ir jābūt uzturētam, vai ir kaut kādi

sezonālie ierobežojumi. Ir pašvaldības, kur ir labi piemēri. Ventspilī bija šī gada pavasarī apspriešana par Tārgales parka paplašināšanu. Kā teica vietējie iedzīvotāji, tur no sākuma bija konflikti par ceļiem, bet pēc tam, iesaistoties pašvaldībai, tās vietas sakārtoja. Kā teica iedzīvotāji, tik labi nogreiderēti ceļi, kādi bija būvniecības laikā, viņiem nekad nebija bijuši. Tas ir jautājums par organizāciju. Ir svarīgi, lai tam tiktu pievērsta uzmanība tad, kad tiek saskaņots būvprojekts, lai tas ne pēc iespējas mazāk traucētu vietējiem iedzīvotājiem.

Sanāksmes dalībnieks 5 jautā, kurš ir sapulces vadītājs?

Oskars Beikulis atbild, ka sapulci vada viņš.

Sanāksmes dalībnieks 5 uzskata, ka ir atkāpes normālās sapulces kārtībā. Jo, ja debatē, tad parasti tiek dots laiks trīs vai maksimāli piecas minūtes. Bet te izskatās, ka jautājuma uzdevējs runā 2-3 minūtes, bet atbilde aizņem 7-8 minūtes. Tiek vilkts laiks ar tukšām runām. Ir jālieto taimeris. Trīs minūtes, un tiek dots vārds nākamajam runātājam.

Runātājs uzskata, ka jāaizstāv māte daba, un VES šeit neiederas. Vēlas ieskatīties blēžiem acīs. Arī iedzīvotājiem uz sevi jāpaskatās, tiem kungiem, kas ir zemes gabalus notirgojuši un iznomājuši. Kā viņiem veiksies ar saviem Jūdasa grašiem?

Oskars Beikulis atbild, ka atbildēs ātri, centīsies komentāru ņemt vērā.

Sanāksmes dalībnieks 5 uzskata, ka ir pārkāpta procedūra, jo čats nav ieslēgts. Pirmais jautājums ir, kam pieder zemes, uz kurām būs VES?

Gita Sauka atbild, ka izpētes teritorijā ir gan Latvijas Valsts mežu zemes, kas ir paredzētas šim konkrētajam mērķim, kā arī privātu īpašnieku zemes kadastrī. Mēs zemi neiegādājamies savā īpašumā, mēs slēdzam ilgtermiņa nomas līgumus ar konkrētajiem zemes īpašniekiem ar nosacījumiem, par kādiem ir vienojušās abas puses.

Sanāksmes dalībnieks 5 turpina, ka viņam neviens nav jautājis par Valsts meža zemēm. Kāds man no tā labums? Jo, ja ir valsts meža zemes, tad arī es esmu valsts, tad arī man pienākas kaut kāda, lai arī niecīga, bet daļa no šīm valsts meža zemēm. Vai ir bijusi kaut kāda iedzīvotāju apspriede? Latvenergo un Latvijas Valsts meži mauc, rokas uzrotējuši, ja? Kā to saprast?

Gita Sauka atbild, ka nezina, kāpēc neviens nav kaut ko jautājis. Ja mēs runājam par valsts politiku, tad, ņemot vērā drošības apsvērumus, pirms pāris gadiem tika lemts, ka ir nepieciešams valstiskā mērogā veicināt atjaunojamās enerģijas projektu būvēšanu. Un viens no lielākajiem zemes īpašniekiem Latvijas valstī ir Latvijas Valsts meži. Tas bija valsts redzējums, ka ir X zemes visā Latvijas teritorijā, kuras varētu novirzīt šim mērķim. Mēs ieguvām šīs zemes publiskā izsolē, kur tad attiecīgi mēs ieguvām konkrētos kadastrus.

Oskars Beikulis iznomāšanas kārtību, ko un kādā veidā izdomājam, nosaka Ministru kabineta noteikumi. Arī Ministru kabineta noteikumiem vienmēr notiek publiskā apspriešana. Ja mēs aktīvi sekojam līdz tiesību aktu portālam, tad mēs varam arī kā iedzīvotāji iesniegt iebildumus un priekšlikumus. Līdz ar to, ja mēs neesam bijuši aktīvi, vienalga, vai tie ir Ministru kabineta noteikumi, teritorijas plānojums un tā tālāk, tad mēs nevaram teikt, ka mums neviens neko nejautā.

Sanāksmes dalībnieks 5 iebilst, ka seko visiem noteikumiem līdz. Tieši tāpēc arī radās jautājums. Nākamais jautājums ir, kāda jūsu konkrētā personīgā interese - piegānīt Latvijas zemi?

Gita Sauka nevar atbildēt uz šo jautājumu, jo nepiekrīt jautājuma formulējumam. Es neuzskatu, ka šī varētu tikt traktēta kā automātiski zemes piegānīšana. Varbūt jūs varat pārfrāzēt?

Sanāksmes dalībnieks 5 jautā, kā jums patīk Zirņu pagastā 32 Eifeļa torni viens pie otra? Tā ir ainava? Cik pamatos vienam tornim jūs ieguldāt tērauda armatūru un betonu?

Gita Sauka vēlas uzsvērt, ka skaitlis 32, tās ir iespējamās lokācijas vietas, kas tiek pētītas. Noteikti netiks uzbūvētas 32 turbīnas. Ir jāpēta daudz vairāk vietu, jo, ir daudz aspektu, kas izsvītro turbīnas. Ne tikai tāpēc, ka ir dažādu ekspertu atzinumi, bet ir arī pieslēguma infrastruktūras ierobežojumi. Mēs nerunājam par Zirņu pagastā 32 VES, bet daudz mazāk. Un nerunājam tikai par Zirņu pagasta teritoriju, bet arī par Pampāļu pagastu Skrundas pagastu.

Oskars Beikulis atbild uz otro jautājuma daļu. Stacijas pamatu izmēri ir atkarīgi no inženierģeoloģiskiem apstākļiem. Vidēji uz vienu staciju ir apmēram 1000 līdz 1500 kubikmetru betona un 100 līdz 150 tonnas armatūras.

Sanāksmes dalībnieks 5 precizē, ka uz trīssimtsmetrīgo stabu zemē iegāžam 2000 tonnas betona plus armatūra, kuru neviens nekad ārā nevilks, ja arī stabus aiznesīs prom.

Oskars Beikulis atbild, ka apjoms noteikti ir lielāks nekā 2000 tonnas. 300 m garam stabam nemāku pateikt, jo neviens, vismaz Latvijā, šādus pamatus nav projektējis. Lielākie, kas ir, ir Laflora Kaigu purvā, kur ir 175 metru augs masts. Tā kā uz 300 m mastu apjoms pilnīgi noteikti ir vēl lielāks.

Seko diskusija par tilpuma un masas aprēķiniem.

Sanāksmes dalībnieks 5 jautā, ja EVA atzinumu neiedod, VES nevarat celt. Būs nākamie IVN. Kā pret to attiecās investors? Kas tā ir par naudu, ja tā tiek tērēta bez atdeves?

Gita Sauka nepiekrīt, ka tā ir zemē izmesta nauda, jo tā ir likumā noteiktā kārtība. Tā, manuprāt, ir mērķtiecīgi iztērēta nauda, jo, lai investors, kam ir interese šeit uzbūvētu parku, ir jāveic virkne procedūru. Tas ir projekta īstenošanas process. Mēs nevaram ignorēt šo posmu. Un tas ir kaut kas tāds, ko arī investors saprot, jo arī citās valstīs ir līdzīga kārtība, ka līdz būvniecībai vēja parku gadījumā mēs runājam par vairākiem gadiem. Mēs nevaram viena gada laikā veikt izpēti. Kaut vai ornitologiem ir nepieciešamas vairākas sezonas. Investors saprot, ka tāda ir likumā noteiktā kārtība. Mēs runājam par pietiekami lielām naudas summām. Klimata enerģētikas ministrs ir uzsvēris vairākās reizēs publiskajās diskusijās, ka šobrīd Latvijā ir uzsākti un arī pabeigti daudzi IVN procesi, bet šie projekti netiks īstenoti, jo attīstītāji nevarēs pārliecināt investorus, ka tas ir labs projekts. Mēs vēl nezinām, kā būs šeit, jo mēs vēl neesam nonākuši tajā pozīcijā. Ja investors sapratīs, ka šis attīstītājs trešo reizi veic IVN dažādās redakcijās, loģiski, ka projekts netiks atbalstīts. Bet tas ir tas risks, ko uzņemas attīstītājs.

Sanāksmes dalībnieks 6 jautā par vizualizāciju. Apšaubā vizualizācijā attēloto – cik tālu VES būs redzamas.

Oskars Beikulis atbild, ka, ņemot vērā to, ka atzinumu par ietekmi uz ainavām gatavo ainavu arhitekts un viņš arī nosaka vizualizāciju izvietojumu, ja klātesošajiem ir iebildumi vai šaubas, jāinformē IVN izstrādātājs, tās tiks pārbaudītas.

Seko diskusija par VES redzamību – cik tālu un no kāda skatu punkta tās būs redzamas.

Sanāksmes dalībnieks 7 apgalvo, ka ekrānā vizualizācijā neko nevar redzēt.

Oskars Beikulis ierosina vizualizācijas ievietot interaktīvajā kartē, kur attēlu varētu palielināt. Oskars Bekulis apgalvo, ka skaidros laika apstākļos VES pilnīgi noteikti būs redzamas padsmīti kilometrus.

Gita Sauka papildina, ka projektu attīstītāji apzinās vizuālās ietekmes nozīmīgumu. Attīstītāji šobrīd pēta dažādas programmas, kas varētu modelēt to, kā šīs VES turbīnas izskatīsies no dažādām lokācijām. Ir programma, kas izmanto Google uzņemtos attēlus no reģionālajiem autoceļiem. Attīstītājs apsola izveidot vizualizāciju attēlus un organizēt tikšanos, kurā demonstrētu attēlus. Bet tas, visticamāk, notiktu, kad būtu saprotams, kuras turbīnas tiks būvētas.

Sanāksmes dalībnieks 7 jautā, kā ir aprēķināts trokšņa lielums, pie kāda vēja ātruma.

Oskars Beikulis atbild, ka zemas un augstas frekvences troksnis tiek aprēķināts atšķirīgi. Modelējot augstas frekvences troksni, tiek ņemti vērā visi vēja ātrumi. Zemas frekvences troksni vērtē pie 6 un 8 m/s, kā tas ir noteikts Dānijas normatīvā. Palielinoties vēja ātrumam, trokšņa līmenis pakāpeniski pieaug, un tad, kad stacija sasniedz nominālo jaudu, troksnis faktiski nemainās. Ir iespējams pievienot no ziņojuma pielikuma tekstā tabulu vai grafiku ar trokšņa emisijām.

Sanāksmes dalībnieks 7 jautā, kāpēc ir paredzēts, ka VES izslēgsies pie vēja ātruma 25 m/s.

Oskars Beikulis atbild, ka pie vēja ātruma 25 m/s VES izslēdzas drošības apsvērumu dēļ. Bet tam nav saistības ar troksni. Tiklīdz VES sāk strādāt ar nominālo jaudu, trokšņa emisijas līmenis nemainās. Lai to ilustrētu, tekstā jāpievieno grafiks.

Sanāksmes dalībnieks 7 jautā, vai ir vietas, kur modeļa Vesta 162 un Vesta ir jau uzstādīta.

Oskars Beikulis atbild, ka tuvākā vieta, kur uzstādīta Vesta 162, ir Kelme Lietuvā, bet Vesta 172, iespējams, Sārdē Igaunijā.

Sanāksmes dalībnieks 7 jautā, vai trokšņa mērījumi ir veikti konkrēti šajās vietās.

Oskars Beikulis atbild, ka jebkuru iekārtu, arī vēja elektrostaciju, lai palaistu ražošanā un pārdotu, ražotājam pēc noteikta standarta laboratorijā jāveic mērījumi. Balstoties uz tiem, nosaka iekārtu tehnisko specifikāciju. Neviena vēja elektrostacija bez šīm pārbaudēm nemonā Eiropas Savienības tirgū.

Sanāksmes dalībnieks 7 jautā, kas veica šo pārbaudi. Vai tā bija akreditēta iestāde?

Oskars Beikulis atbild, ka to var noskaidrot, jo tehniskajās specifikācijās tiek norādīts, balstoties, uz kādiem testēšanas pārskatiem tas ir taisīts. Es pieļauju, ka tā varētu būt DJM laboratorija, jo tā ir viena no retajām laboratorijām, kura Eiropā ar to nodarbojās. Viņiem ir jānosaka trokšņa līmenis pie katra vēja ātruma, un pie katra vēja ātruma ir jāveic mērījumi ar noteiktu atkārtojumu skaitu. Ir noteikts datu apjoms, kas jāsavāc, lai šie te dati būtu ticami.

Sanāksmes dalībnieks 7 jautā, vai ir iespējams šos datus apskatīt.

Oskars Beikulis atbild, ka informāciju noteikti var pievienot IVN ziņojumam.

Sanāksmes dalībnieks 7 jautā, kur dabā reāli šāds vēja parks ir uzcelts, kur var aizbraukt apskatīties. Varbūt var pievienot kartes.

Oskars Beikulis atbild, ka to jau minējis. Informāciju var pievienot.

Sanāksmes dalībniece 8 apgalvo, ka ir mediķis, un viņu uztrauc ar veselību saistīti jautājumi. Viņu nepārlicina prezentācijā sniegtās ziņas. Jautā, vai jūs paši gribētu dzīvot, tajā zonā, kur ir uzcelti šie vēja ģeneratori? VES tiek plānots blakus sanāksmes dalībnieces mājām. Sanāksmes dalībniecei šķiet, ka tas nav labi veselībai, un viņa to nevēlas. Pauž bažas par Sātiņu zivju dīķu putniem. Uzskata, ka ap VES veidojas "mirušas zonas". Jautā, vai kāds no ekspertiem ir vismaz gadu padzīvojis šādā zonā. lai varētu izvērtēt VES ietekmi. Atsaucas uz negatīvu pieredzi Vācijā. Vai jūs tiešām gribat, lai visi cilvēki, kas vēl ir laukos palikuši, nomirst? Labprāt iztik bez zaļās enerģijas, bet grib palikt vesela. Vai ir izpētīts, kā zemās vibrācijas ietekmē ļaundabīgos audzējus, asinsspiedienu, kā tas iespaido veselību. Ir kategoriski pret VES.

Oskars Beikulis atbild, ka, ņemot vērā to, cik daudz veidu ģeneratori Latvijā ir uzbūvēti, tie, kuri ir padzīvojuši VES tuvumā, ir maz. Es pilnīgi noteikti neesmu padzīvojis ne gadu, ne 10 gadus VES tuvumā. Uz jautājumu, vai es gribētu dzīvot pie vēja ģeneratoriem, es noteikti melotu, ja teiktu "jā". Bet šis ir tāds jautājums, ko mums uzdod ļoti daudzās sabiedriskās apspriešanas. Kad mēs taisām novērtējumus, mēs cenšamies nolikt subjektīvo viedokli malā un raudzīties uz tām lietām, kas ir izpētītas, izvērtētas tajās vietās, kur ģeneratori ir daudz un kur apkārt dzīvo iedzīvotāji, kas sūdzas par ietekmi uz veselību, kur tiek veikti pētījumi, lai saprastu, kādas šīs te ietekmes ir, kādi ir pieļaujamie attālumi un tā tālāk. Par ietekmēm uz audzējiem un asinsspiedienu ir gana plaši pētījumi veikti gan Dānijā, gan Somijā, gan Norvēģijā. Izdarot secinājumus par ietekmēm un to, kas ir pieļaujams, tiek izmantotas zināšanas, kas ir balstītas šajos pētījumos, gan attiecīgais normatīvais regulējums. Bet, veicot šādu izvērtējumu, mēs nevaram operēt ar subjektīvu viedokli.

Sanāksmes dalībniece 8 pauž viedokli, ka Latvija ir maza, zaļa valsts un tā pašlaik tiek iznīcināta. Uzsver, ka ir kategoriski pret VES un darīs visu, lai projektu apturētu.

Lūcija Kursīte piebilst, ka nav dzīvojusi VES tuvumā, bet uzsver, ka trokšņa normatīvs 45 dB ir noteikts veselības aizsardzībai, un tāds tas ir visā Eiropā. Man ir bijusi iespēja būt Austrijā pie vēja parkiem, es tur neredzēju mirušu zonu.

Sanāksmes dalībniece 9 apgalvo, ka jau gadu seko līdzī projekta aktivitātēm un Ministru kabineta noteikumu izmaiņām. Jautā, no cik iedzīvotājiem ir saņemts akcepts par šī projekta būvēšanu?

Oskars Beikulis atbild, ka akcepts ir saņemts no tiem zemes īpašniekiem, uz kuru zemes tiek elektrostacijas vai infrastruktūra plānota.

Liene Goba papildina, ka ir saņemti akcepti gan no visiem zemes īpašniekiem, uz kuru zemēm atrodas turbīnas. Tomēr lielākā daļa turbīnu plānotas uz Latvijas Valsts meža zemēm, mums jau ir noslēgts apbūves tiesību līgums. Un ir apzināti arī visi zemes īpašnieki, uz kuru zemēm tiek plānota infrastruktūra.

Klāteošie pauž viedokli, ka vietējai kopienai netika vaicāts, vai piekrīt, ka šāds projekts tiek īstenots.

Gita Sauka atbild, ka projekta attīstītāji nav saņēmuši no šī novada nevienu pretenziju.

Klāteošie jautā, vai pretenzija kaut kā īpaši jāuzraksta, vai uz ministriju jāraksta.

Gita Sauka vēlas akcentēt, ka ir notikušas vairākas tikšanās, tajā skaitā ar ekspertiem, papildus tām, ko paredz normatīvie akti, tādēļ, ka tika saņemti dažādi jautājumi, piemēram par mikroplastmasu. Nepiekrīt, ka iedzīvotāju viedoklis netiek ņemts vērā. Atgādina, ka šī sapulce gan tiek ierakstīta, gan pēc tam tiks publicēts protokols.

Sanāksmes dalībniece 9 vēlas precizēt, vai nav neviena akcepta no iedzīvotājiem, rakstiska akcepta.

Oskars Beikulis atbild, ka ir līgumi ar zemes īpašniekiem, tajā skaitā Latvijas Valsts mežiem. Bet ietekmes uz vidi novērtējuma process neparedz šāda veida procedūras. Akceptu sniedz vai nu pašvaldība, vai Ministru kabinets. Savukārt pašvaldībai tajā brīdī, kad pašvaldība sniedz šo akceptu, ir jāizvērtē un jāņem vērā arī iedzīvotāju viedoklis. Nevienam objektam, vienalga, vai tas būtu vēja parks vai autoceļš, netiek prasīts akcepts no katra konkrēta iedzīvotāja. Tāpēc ir sabiedriskā apspriešana, kas nodrošina sabiedrības līdzdalību.

Sanāksmes dalībniece 9 uzskata, ka gan Latvijas Valsts meži gan tie zemju īpašniekus, kuri ir noslēguši apbūves līgumus, pārkāpj Latvijas Republikas Satversmē noteiktās tiesības cilvēkiem uz īpašumu un uz labvēlīgu vidi. Nākamais jautājums: kurš pieņems projekta akcepta lēmumu tieši šim projektam pieņems? Vai būs kaut kādi atvieglotie noteikumi?

Oskars Beikulis atbild, ka precīzi nezina, bet, spriežot pēc tā, ka likumā ir rakstīts, ka visus vēja parkus akceptē Ministru kabinets, apstiprinās Ministru kabinets. Tajā pat laikā raidījumā "Kas notiek Latvijā?" ministrs Melnis stāsta, ka visus parkus akceptē pašvaldības.

Lūcija Kursīte rezumē, ka ir divas iespējas – vai nu pašvaldība, vai Ministru kabinets. Ir arī gadījumi, kad joprojām apstiprina pašvaldība.

Oskars Beikulis papildina, ka Enerģētikas drošības likumā ir pateikts, ka tiem parkiem, kas ir uzsākuši ietekmes uz vidi novērtējumu pirms 2022. gada 6. novembra, ir izvēles iespējas, kur iet pēc akcepta lēmuma – uz pašvaldība vai Ministru kabinetu. Pašlaik nav īstas skaidrības.

Gita Sauka papildina, ka attīstītājam nav nekādu īpašu atvieglojumu vai īpaša statusa. Mēs darīsim tā, kā likums un normatīvais regulējums paredzēs. Tas ir skaidrs, ka šobrīd vēl notiek šīs nozares sakārtošana.

Klātesošie pauž neizpratni, kā var plānot kaut ko būvēt, ja nav zināmi nosacījumi, un pie kā jāvēršas.

Sanāksmes dalībnieks 10 uzinājis par sanākumiem tikai vakar. Pauž bažas par pašvaldības ceļiem un daudzajiem vēja parku projektiem apkārtnē un to redzamības attālumam. Pauž sašutumu par dīķu būvniecību.

Lūcija Kursīte aicina runāt par vēja parku "Kurzeme" un informē, ka paziņojums par sanākumiem bija ievietots pašvaldības mājaslapā 31. janvārī. Prezentācija bija attēls ar visiem citiem vēju parkiem, tie ir ņemti vērā.

Sanāksmes dalībnieks 10 uzskata, ka šobrīd ir uztaisīta nākošā Černobiļa, kas sagraus visas Latvijas tautu. Nākošais jautājums – kur tā nauda rodas? Kreisā nauda, kas kara laikā iegūta, tiek legalizēta.

Oskars Beikulis paskaidro, ka šobrīd tiek runāts par vēja parku "Kurzeme". IVN veicēji nevar atbildēt var visiem plānotajiem vēja parkiem. Ja runā par visiem vēja parkiem, tad ir jārunā par valsts plānošanu un par teritorijas plānošanu. Attīstītājs izvēlas teritorijas, kurās ir atļauta būvniecība teritorijas plānā. Viena konkrēta projekta ietvaros nevar atrisināt visas plānošanas problēmas.

Sanāksmes dalībnieks 11 vēlas, lai viņa jautājumi nonāk līdz pašvaldībai. Ņemot vērā to, ka tiek plānoti vairāki vēja parki, pašvaldībai būtu pienākums izstrādāt kopēju izvērtējumu uz vidi. Nevienam neņem vērā, kas tiek plānots blakus. Pašvaldībai būtu pienākums veikt iedzīvotāju aptauju. Papildus pašvaldībai var jums uzlikt par pienākumu apziņot piecu kilometru rādiusā iedzīvotājus ap šīm stacijām un saņemt piekrišanu.

Oskars Beikulis piekrīt par teritorijas plānošanu – nenotiek stratēģiska plānošana. Iespējams, vienīgā pašvaldība, kura savā ilgtspējas stratēģijā vispār attēlojusi teritorijas, kur pieļauj iespēju būvēt vēja parkus, ir Dienvidkurzemes pašvaldība. Tā kā pēc elektroenerģijas ražošanas jaudām Latvijā ir pieprasījums, investori ir gan gana aktīvi.

Klātesošie pauž sašutumu, ka iedzīvotāju viedoklis netiek ņemts vērā.

Oskars Beikulis atgādina, ka atkal diskusija notiek par normatīvo regulējumu vai sakārtotību valstī kopumā, nevis par vienu konkrētu projektu. Situācija ir nesakārtota, bet šodien mēs runājam par vienu konkrētu objektu.

Sanāksmes dalībniece 12 komentē, ka paziņojums par sabiedrisko apspriešanu ir bijis grūti atrodamas.

Sanāksmes dalībniece 9 jautā, kāpēc IVN zemfrekvences skaņai mēra decibelus, nevis hercus.

Oskars Beikulis atbild, ka gan troksnim, gan zemas frekvences troksnim tiek ņemts vērā elektrostaciju radītais skaņas līmenis pie konkrētās frekvenču joslas pie konkrētiem herciem. Atbilstoši dāņu metodikai, tas ir troksnis no 10 līdz 160 herciem, kur aprēķiniem tiek izmantota viena trešdaļa oktāvas skaņas līmenis. Hercs nav skaļuma mērvienība. Hercs ir mērvienība, kas nosaka svārstību skaitu sekundē. Jo zemāks rādītājs hercos, jo ir garāks skaņas vilnis. Šī

informācija par trokšņa līmeni pie konkrētiem herciem tiek ņemta vērā, arī modelējot gan vides troksni, gan zemas frekvences troksni.

Sanāksmes dalībniece 9 uzskata, ka ir jāmēra to, ko nevar dzirdēt. Kam izplatība ir daudz tālāk. Pēc pēdējiem pētījumiem izplatība ir 20 līdz pat 60 kilometri. Jūs sakāt, ka mums nav tie objektīvie pētījumi, mūsu pētījumi ir subjektīvi. Tas ir – jūsu pētījumi pret mūsu pētījumiem. Kurš ir teicis, ka jūsējie pētījumi ir objektīvi?

Oskars Beikulis atbild, ka nav teicis, ka pētījumi ir subjektīvi. Nekad neesmu atbildējis. Subjektīvs viedoklis bija minēts pie jautājuma par to, vai es vēlos dzīvot pie vēja elektrostacijām. Mēs raugāmies uz visiem pētījumiem, kas ir publicēti, vienalga, vai tie saka, ka elektrostacijas ir labas vai ka elektrostacijas ir sliktas. Veicot ietekmes uz vidi novērtējumu, ir jāspēj apkopot informāciju par iespējami dažādām situācijām, dažādiem viedokļiem. Ir ļoti daudz pētījumu par zemas frekvences troksni, kur ir audio laboratorijās cilvēki testēti, bet tur ir runa par pilnīgi citiem ietekmes līmeņiem, kurus dabā vienkārši nav iespējams sasniegt. Mēs izmantojam un analizējam visus šos pētījumus. Mēs skatāmies, cik iespējams, uz kvantitatīvajiem rādītājiem - gan decibelēm, gan herciem, un saviem secinājumiem izmantojam gan elektrostacijām glaimojošus pētījumus, gan elektrostacijām absolūti neglaimojošus pētījumus.

Sanāksmes dalībniece 9 jautā, cik hektāru mežu plānots izpostīt?

Lūcija Kursīte sola informāciju sameklēt.

Sanāksmes dalībnieks 13 jautā par mikroplastmasu, ko viens tāds ģenerators izdalīs.

Oskars Beikulis atbild, ka pētījumu apjoms par šo jautājumu ir ārkārtīgi niecīgs. Ir Norvēģijas pētījums, un ir pirmie rezultāti no Somijas, kur arī bija satraukums par mikroplastmasu ūdeņos. Ja mēs runājam par vienu elektrostacijas spārnu, tad Norvēģijas pētījumā bija minēti vairāki simti gramu gada laikā no vienas elektrostacijas. Bet viens iedzīvotājs gada laikā rada apmēram 20 gramus mikroplastmasas, mazgājot apģērbu.

Lūcija Kursīte atbild uz iepriekšējo jautājumu par mežiem. Ziņojuma 2.3.2. tabulā ir uzskaitītas atmežojamās platības atsevišķi gan pievedceļiem, gan elektropārvades risinājumiem, gan montāžas laukumiem, gan VES ilglaicīgajiem laukumiem. Tur ir minētas platības, atkarībā no alternatīvas

Sanāksmes dalībnieks 14 apgalvo, ka iedzīvotājiem no VES enerģijas nekāda labuma nebūs. Nav zinām patiesais labuma guvējs.

Gita Sauka atbild, ka informācija bijusi publicēta laikrakstā "Saldus Zeme". Katram vēja parka projektam vai arī saules parka projektam tiek veidots savs SIA. Tā ir nozarē pieņemta prakse, lai vieglāk būtu pārvaldīt izdevumus, ienākumus un tamlīdzīgi. Arī šim konkrētajam projektam ir savs SIA, bet šis SIA ir zem lielā uzņēmuma Sunly AS, kas ir Tallinā dibināts uzņēmums, kas darbojas visās trīs Baltijas valstīs un Polijā. Mājaslapā ir detalizētais atbildes raksts, kas tika decembrī publicēts "Saldus Zeme".

Sanāksmes dalībnieks 15 jautā, vai ir pētīti riski, kādā veidā var apturēt projektu?

Gita Sauka atbild, ka, protams, attīstītājs un investori uzņemas risku. Risks, kas projektu apturētu, droši vien ir vides aspekti, kas ir jāņem vērā. Ornitologu vērtējumus var apturēt konkrētās turbīnas izvietojumu.

Sanāksmes dalībnieks 15 jautā, vai arī iedzīvotāji var apturēt.

Gita Sauka atbild apstiprinoši.

Oskars Beikulis atbild, ka Latvijā ir piemēri. Pašvaldība ir apturējusi projektu dēļ iedzīvotāju izdarītā spiediena. Jebkurš iedzīvotājs var apstrīdēt jebkuru lēmumu. Tukuma novadā cilvēki panāca to, ka apturēja kartinga trases darbību. Tukuma pašvaldība tiesājās ar zviedru attīstītāju par Pienavas parku, bet tiesa lēma Pienavas parkam par labu. Aicina ar priekšlikumiem padarīt projektu labāku.

Sanāksmes dalībnieks 16 ierosina, lai Sunly vai nu nodrošina elektrību pagasta iedzīvotājiem, vai nu visiem uzņēmumiem, kas Zirņu pagastā tiek radīti 10 gadu laikā, nodrošināt elektrību par brīvu. Tas veicinātu uzņēmumu attīstību un radītu jaunas darbavietas. Vēja parku būvniecībā tiek nodarbināts ievestais darbspēks. Ja uzņēmējam te kaut kas neiznāks, viņš pazudīs, par mūsu naudu mēs pēc tam likvidēsim to, kas te būs sabūvēts.

Gita Sauka atbild, ka šī ideja ir piefiksēta. Tas nav tehniski vienkārši, bet tas nenozīmē, ka tas nav atrisināms. Mēs varam domāt par mehānismiem, kā līdzfinansēt kaut ko. Par uzņēmumiem es jums piekrišu. Šobrīd tās nozares, kas ir saistītas ar IT un ar mākslīgo intelektu, prasa daudz elektroenerģijas. Vēja parks vai saules parks Saldus novadā ir papildu motivācija konkrētiem uzņēmumiem nāk šeit un attīstīties. Kolēģi Igaunijā piedāvā konkrētās pašvaldības uzņēmumiem tiešās līnijas vēja parka, tādā veidā apejot sadales pārvades izmaksas.

Klātesošie ir pret to, ka pašvaldība tiek uzpirkta, sauc to par korupciju.

Oskars Beikulis papildina, ka tieši pieejama elektroenerģija ir būtisks faktors, kas varētu piesaistīt uzņēmējus un veidotu darba vietas. Būtisks faktors ir arī pašvaldības teritorijas plānojums. Ja blakus saules parkiem nav paredzētas rūpnieciskās apbūves teritorijas, ražošanas uzņēmums nevar atnākt.

Sanāksmes dalībnieks 16 uzskata, ka pašvaldība ir ieinteresēta VES būvniecībā un neņem vērā iedzīvotāju viedokļus par sabojāto ainavu. Jautā, vai ir zināms, cik sanāksmes telpā ir dB skaļums dotajā brīdī. Apgalvo, ka ir izmērījis un telpā ir līdz 80 dB skaļums.

Oskars Beikulis atgādina par iespēju sūtīt priekšlikumus un komentārus Vides pārraudzības valsts birojam.

Sanāksmes dalībnieks 5 aicina visus parakstīties manabalss.lv par vēja parku būvniecības apturēšanu visā Latvijā. Komentē VES redzamību. Grobiņā ir 78 metri augsti VES, kas redzami 30 kilometru. Ja tiek ņemti pētījumi no Norvēģijas, jāņem vērā, ka tur apdzīvotības blīvums ir gandrīz nulle, tur nevienam tas netraucē. Kā notiks ceļu būvniecība mežos. Vajadzēs granti ļoti daudz. Kur mēs ņemsim granti?

Oskars Beikulis atbild, ka nemācēšu komentēt minētos skaitļus, bet noteikti netiks izmantoti visi Latvijas krājumi. Latvijas Valsts mežu masīvos šobrīd jau ir izbūvēta infrastruktūra un ceļi.

Domājot par staciju novietojumu, vienmēr mēs skatāmies uz to, lai tās stacijas būtu pie esošās infrastruktūras. Visticamāk daļa ceļu būs jāpārbūvē, jo tie daudzos gadījumos būs nepietiekami kvalitatīvi.

Sanāksmes dalībnieks 16 jautā, vai var salīdzināt Latviju un Dāniju, jo apstākļi atšķiras.

Oskars Beikulis atbild, ka, modelējot troksni, tiek izmantoti dati no tuvākās meteoroloģiskās stacijas. Latvijā ir daudzgadīgi novērojumi. Netiek izmantoti citu valstu meteoroloģiskie dati.

Sanāksmes dalībnieks 17 jautā, vai Latvija kopumā saražo 2,3 gigavatstundas gadā?

Oskars Beikulis atbild, ka Latvija gadā patērē 7 teravatstundas.

Sanāksmes dalībnieks 17 turpina, ka no Saeimas tribīnes izskanējis, ka Latvija patērē divarpus reizes mazāk elektrību, nekā saražo. Kāpēc jāražo vēl? Par cik sadārdzināsies katram Latvijas iedzīvotājam elektrības cena, jo būvniecība to sadārdzina.

Oskars Beikulis atbild, ka jānodala divas lietas – ģenerējošās jaudas, kas ir gana lielas, un mūsu pīķa patēriņš Latvijā. Ne visas jaudas strādā vienlaicīgi. Pavasarī pietiek ar HES jaudu, bet vasarā HES jauda krītas. No tirgus viedokļa ir svarīgi, lai ir dažādi elektroenerģijas avoti, tad tirgus ir daudz stabilāks. Aizvien vairāk paplašinās energoietilpīgas nozares – apkure, autotransports. Patēriņš augs. Cenas ar gadiem mainīsies.

Sanāksmes dalībnieks 17 pauž bažas, ka elektroenerģijas būs saražots par daudz, un VES netiks izmantoti.

Lūcija Kursīte atbild, ka IVN izstrādātāji nevar atbildēt uz tik globāliem jautājumiem.

Oskars Beikulis atbild, ka Klimata un enerģētikas ministrija ir apsolījusies līdz 1. martam publicēt Latvijas enerģētikas stratēģiju.

Oskars Beikulis aicina sanākumi slēgt un aicina klātesošos pievienoties nākamās dienas sanāsmē Skrundā.

Gita Sauka piebilst, ka konkrētus jautājumus ar attīstītājiem var apspriest arī pēc sanāksmes un pateicas klātesošajiem.

Oskars Beikulis pateicas klātesošajiem un sanākumi slēdz.